

STREK

SENTRALSTIMULERENDE
MAGASIN

OPPSTANDELSE FOR LUNGENE
Jesu nye kropp — og vår

UR-STRIDEN OM JESUS
Å bekjenne seg til et paradoks

NÅR «MILJØET» ER GUDS KLÆR
På parti med møll og midd

MED GUD SOM FIENDE
Ekkoet etter Jakobs kamp

TRO | AKTUALITET | ROTFESTE NR 2 | 2011 strekmag.no

Paradis- kraften

OPPSTANDELSEN, KROPPEN
OG JORDENS FREMTID

Soldater stiller til strid fordi idealene er verdt det, også om det skulle koste dem skade eller død, skriver Logan Laituri.
Foto: US Army.

De ser pasifister som
gratispassasjerer, men-
nesker som høster en fred
de ikke selv har sådd.

---

korrespondent logan mehl-laituri

Logan Mehl-Laituri (28) er student, bosatt i North Carolina, USA. Han er krigsveteran fra Irak, og har de siste årene engasjert seg i en rekke ikkevoldsprosjekter. Han skriver jevnlig for STREK, for publikasjoner som Sojourners og den relaterte bloggen «God's Politics».

«Kirken har mye å lære av de militære»

Disiplin? Offervilje? Kirken har jammen noe å lære av de militære, mener Irak-veteranen og pasifisten Logan Mehl-Laituri.

JEG GÅR PÅ SLAKK LINE mellom to svært forskjellige verdener.

På den ene siden er jeg Irak-veteran med fartstid i US Army.

På den andre ser jeg ingen grunn til å be om unnskyldning for at jeg er en pasifist. Jeg balanserer mellom de to verdenene fordi jeg som veteran ikke er anti-militær og som pasifist er motstander av voldsbruk. Hvordan forholder jeg meg til dem som gjør militærtjeneste, samtidig som jeg opprettholder min avsky for krig?

Vel, det har jeg ikke noe klart svar på.

Men jeg har tanker om hvorfor kristne bør utforske følgende posisjon: Hvorfor det å gjøre tjeneste for fellesskapets beste er aktverdigg, mens voldsbruk ikke er det.

Heroisk

Også de kristne som ikke har stilt til militærtjeneste bør vite å sette pris på den type frivillig forsvarstjeneste som fordres i et land som vårt, der det ikke er verneplikt. Å være beredt til å se volden i hvitøyet er ikke noe som er nytt for kirken. Snarere var det i mange århundrer slik at kristne løp en høy risiko for å havne i forfølgelse og vold. Å være en kristen var heroisk, om ikke for noen annen grunn enn at det innebar en betydelig fare for ens egen sikkerhet.

På samme måte har krigere stilt seg i skuddlinjen og, på fellesskapets vegne,

utsatt seg for skade eller død. I USA — på gode dager — hender det at vi kjemper for frihet og demokrati. Amerikanske soldater stiller til strid fordi de mener at disse idealene er verdt det, også om det skulle innebære skade eller død. Mens de militære er rede til å utøve vold i den gode saks tjeneste, burde vi kristne, i det minste, være villige til å risikere liv og lemmer for det samme fellesgodet. Når sant skal sies: Noen av de helgener kirken gjennom sin historie har aktet høyest, er de som betalte «den ytterste pris» i det godes tjeneste.

Våpenløst stridende

Da det nærmet seg slutten av min avdelings tokt i Irak fortalte jeg mine offiserer at jeg ikke lenger — for min samvittighets skyld — kunne bære våpen. Samtidig gjorde jeg det klart at jeg gjerne ville fortsette å gjøre tjeneste i troppen min, også når vi gikk i strid. Hva om pasifister var villige til å sette livet inn for sin tro, eller — i det minste — for fellesskapets beste? I USA er det mange som, noen ganger av gode grunner, tenker at pasifister er gratispassasjerer, de høster en fred de ikke har sådd.

Mistet en av sine

Men sett at de var villige til å dø, om så det gjaldt, på samme måte som krigere er villige til det i møte med verdens ondskap?

Hvis forslaget lyder som idealistisk galskap, tenk en gang til. I 1984 ble de såkalte Christian Peacemaker Teams (CPT) dannet som et svar på følgende spørsmål: «Hva ville skje dersom kristne oppviste den samme disiplin og den samme selvpoffrelse når de drev ikke-voldelig fredsarbeid som det de militære investerer i krig?».

Siden da har CPT gjort nettopp det, i mange av verdens krigs- og konfliktsoner. Og de vet hvordan det er å miste en av sine egne i strid. I 2005 ble fire CPT'ere kidnappet i Irak og holdt som gisler i mange måneder (omtalt i STREK nr. 2/2007, red. anm.) Tre av gislene ble løslatt. Men ikke Tom Fox, en Army-veteran som meg. Noen måneder senere ble han drept. Liket ble dumpet på en søppelplass i Bagdad. Han ble drept fordi han stilte seg i veien for volden, som mange kristne martyrer før ham.

Offer og styrke

Soldatlivet er et sted der menn og kvinner kan melde seg for å overskride de trangere versjoner av seg selv. Her kan de oppby styrke i møte med ekte fare, ofte i forsvar for noe som unektelig er meningsfullt. Skulle ikke kirken kunne stå for noe lignende? Skulle ikke kirken være et sted der «disiplin» og «offer» var blant de bærende søylene — i troen?

Spør du meg har kirken et og annet å lære av de militære ...